LAURY DLA UNIWERSYTECKIEJ OFICYNY WYDAWNICZEJ

_Ryszard Błażynski
Dyrektor Oficyny Wydawniczej

Dużo i pięknie... - takim tytułem rozpoczął swój artykuł o działalności Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu Zielonogórskiego redaktor Zdzisław Haczek na łamach „Gazety Lubuskiej" (25 lutego br.), bo rzeczywiście Wydawnictwo naszego Uniwersytetu „produkuje" dużo i naprawdę bardzo dobrze.

Wydawnictwo jest obecne na naukowym rynku wydawniczym od 1975 r. Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego powstała w 2001 r. w wyniku połączenia Wyższej Szkoły Pedagogicznej (Wydawnictwo Uczelniane) oraz Politechniki Zielonogórskiej (Wydawnictwo Politechniki). Obie jednostki miały solidne fundamenty edytorskie i poligraficzne, a zespolenie dwóch różnych światów na poziomie wydawniczym sprawiło, że można było się od siebie uczyć i budować wydawnictwo w nowym wymiarze.

Aktualnie Wydawnictwo naszego Uniwersytetu średnio wydaje około 130 publikacji rocznie, w tym 40-50 książek w pełnym opracowaniu redakcyjno-edytorskim. Dzięki znakomitej kadrze w Wydawnictwie są realizowane projekty nie tylko wewnętrzne, ale także zlecenia zewnętrzne różnych instytucji miejskich i wojewódzkich, a także są opracowywane książki wybitnych twórców lubuskich.

Większa część kadry naukowej naszej Uczelni opiera swoje publikacje na doświadczeniu i świetnej pracy redaktorów Oficyny Wydawniczej UZ. Przeważająca część książek habilitacyjnych czy profesorskich opracowywana jest przez pracowników uniwersyteckiego Wydawnictwa. Bardzo dobre przygotowanie tych publikacji przyczynia się m.in. do pozytywnej oceny dorobku naukowego poszczególnych osób. Na wielu uczelniach, na których opiniowano prace na stopień naukowy, nasza jednostka przez pryzmat wydawnictw była oceniana bardzo wysoko.

Poprzez jakość edytorską wydawanych książek Oficyna staje się znakomitą marką promującą Uniwersytet Zielonogórski. Największe wyróżnienia spotkały Wydawnictwo w 2014 r. **Wysoki poziom edytorski potwierdza tegoroczna edycja konkursu Lubuski Wawrzyn, na którym dwie wydane przez Oficynę książki otrzymały główne nagrody. Lubuski Wawrzyn Naukowy odebrała dr hab. Małgorzata Konopnicka z Uniwersytetu Zielonogórskiego za książkę pt. *Oficer-urzędnik-dworzanin. Kariery szlachty śląskiej w państwie pruskim (1740-1806)*. Oficyna Wydawnicza UZ została wyróżniona za walory edytorskie tej książki. Lubuski Wawrzyn Literacki otrzymał Czesław Sobkowiak za tom poezji pt. *Światło przed nocą* ilustrowany akwarelami Adama Wojciecha Bagińskiego. Oficyna została również wyróżniona za walory edytorskie tej książki. Nominacje konkursowe i wyróżnienia otrzymały również dwie inne książki wydane przez Oficynę: *Duchowieństwo rzymskokatolickie na Pomorzu Zachodnim, Środkowym i Ziemi Lubuskiej w świetle dokumentów państwowych z lat 1945-1989*, t. 1 Dariusza Śmierzchalskiego-Wachocza (kategoria naukowa) oraz wydana we współpracy z Towarzystwem Miłośników Zielonej Góry „Winnica" książka pt. *Mniejsza epopeja (poemat)* Marka Jurgońskiego (najlepszy debiut literacki).**

Oficyna Wydawnicza UZ służy nauce polskiej, a w szczególności społeczności akademickiej Zielonej Góry. Uczelnia

stworzyła dobre warunki do pracy wydawniczej zarówno naszym naukowcom, jak i studentom. Działalność takich oficyn jak nasza, daje możliwość wydawania niszowej literatury naukowej, która ukazuje się w małych, niedających gwarancji zysku nakładach, ale publikowanie takich rozpraw, ogłaszanie drukiem prowadzonych badań naukowych przynosi niewymierne korzyści dla naszego miasta, regionu i kraju. Możemy się poszczycić znakomitym gronem autorów – to dzięki nim wydawane przez nas publikacje mają wysokie oceny czytelników poszukujących wiedzy, która jest im przydatna na etapie studiowania, w pracy oraz w rozwijaniu zainteresowań.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

___Andrzej K. Waśkiewicz, *Lubuskie środowisko literackie. Szkice z lat 1963-2012*, zebrał i do druku przygotował Eugeniusz Kurzawa, wstępem poprzedziła Małgorzata Mikołajczak, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ss. 195.

Książka zbiera powstające przez lata szkice na temat literatury lubuskiej Andrzeja Krzysztofa Waśkiewicza i prezentuje obraz powojennego życia literackiego regionu z punktu widzenia jego uczestnika i z perspektywy minionej epoki.
W części pierwszej (*Lubuskie środowisko literackie*) znalazły się artykuły o charakterze przekrojowym, które dokumentują literackie wydarzenia na Ziemi Lubuskiej i pokazują rozwój lokalnego środowiska. Część druga (*Mały leksykon poetów lubuskich*) zawiera teksty pisane z perspektywy krytyka, który po latach podsumowuje ścieżki twórcze regionalnych pisarzy. Waśkiewicz – jako redaktor działu artystycznego w „Nadodrzu" i wieloletni „krytyk towarzyszący" lubuskiego środowiska literackiego, a także jako aktywny działacz zielonogórskiego oddziału Związku Literatów Polskich – był jednym z tych, którzy wytyczali kierunki rozwoju powojennej twórczości regionu. Zarazem był krytykiem na tyle silnie związanym z Ziemią Lubuską, że pomimo wyjazdu z Zielonej Góry (w roku 1979) pozostał autorytetem numer jeden lubuskich pisarzy. Dla badacza, który po latach przygląda się temu, co działo się w twórczości tego regionu po wojnie, jest oczywiste, że bez Andrzeja K. Waśkiewicza uprawiana tu literatura byłaby… po prostu inna.
Szkice ukazują się jako czwarty tom serii „Historia Literatury Pogranicza" wychodzącej pod auspicjami Pracowni Badań nad Literaturą Regionalną UZ i poświęconej literaturze Ziem Zachodnich oraz literackim problemom Pogranicza.

M. Mikołajczak

___Maria Przybylska, *Promieniowanie elektromagnetyczne a zdrowie*, B5, oprawa miękka, s. 500, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-122-1

Przejawem występowania pola elektromagnetycznego w wybranym obszarze są siły działające na ładunki i prądy występujące w tym obszarze. Z kolei pole jest wynikiem występowania ładunków oraz ich ruchu, czyli prądów. Składowe pola: elektryczna i magnetyczna indukują się wzajemnie. Zmiana pola magnetycznego (elektrycznego) z określoną częstotliwością, wywołuje zmianę z tą samą częstotliwością pola elektrycznego (magnetycznego). Rozpatrywać będziemy również szczególne przypadki pól elektromagnetycznych stałych w czasie, czyli pól elektrostatycznych i magnetostatycznych powstałych wokół nieruchomych ładunków elektrycznych lub dipoli magnetycznych. Promieniowanie elektromagnetyczne dzieli się na promieniowanie niejonizujące i jonizujące. Promieniowanie jonizujące powoduje jonizacje ośrodka, przez który przechodzi, to znaczy powoduje oderwanie przynajmniej jednego elektronu od atomu lub cząsteczki ośrodka. Oznacza to poważne zmiany struktury ośrodka: uszkodzenie cząsteczek i możliwość zachodzenia różnorodnych reakcji chemicznych między powstałymi jonami. Promieniowanie niejonizujące ma niewystarczającą energię do wywołania jonizacji, jednak również powoduje pewne zmiany w ośrodku: polaryzacje cząsteczek ośrodka i pojawienie się prądów elektrycznych o częstościach zależnych od częstości zewnętrznych pól elektromagnetycznych w ośrodku (promieniowanie radiowe i mikrofalowe) lub też pobudza elektrony i cząsteczki ośrodka do oscylacji czy rotacji (w przypadku promieniowania optycznego). Pole elektromagnetyczne towarzyszy człowiekowi od zarania dziejów. Na naturalne pole elektromagnetyczne niejonizujące składa się pole geomagnetyczne Ziemi, pola elektromagnetyczne wytwarzane w atmosferze oraz pola pochodzenia pozaziemskiego. Organizmy żywe dostosowały się do niego i obecność tego pola wydaje się wręcz niezbędna do ich normalnego funkcjonowania.

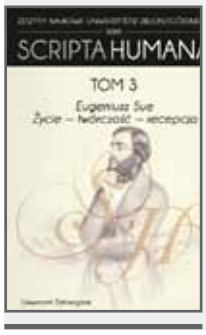

___*Eugeniusz Sue. Życie – twórczość – recepcja*, red. Dorota Kulczycka,